

Gerçek dost ayıbını görüp
nasihat eden, gıyabında seni
koruyan ve seni kendisine
tercih edendir.

Hz. Ali (R.A)

İnsan son nefese kadar süren sınırsız yükselişler ve düşüşlerle dolu bir yolun yolcusudur.

Çıkarken tekbirle Allah'ı yücelterek nefsinin şımarmasına müsaade etmeyen mümin,

inerken etrafı boşalsa da onu asla terk etmeyen Rabbini teşbih ederek yaşar bir ömür.

Ve imtihan dünyasının en kıymetli değeri samimi bir dosttur.

Gerçek dost, dostunu her daim iyi ve güzele doğru yönlendirendir.

Bunun için de dost dostunu eleştirir.

Sürekli öven dost dost değil, dost görünümlü düşmandır.

Dostun dostu eleştirisine dair Kur'an-ı Kerim'de yüzlerce misaller vardır.

Hız. Adem ve Hız. Havva'nın Allah tarafından eleştirilmesi ve onların Yüce Allah'ın eleştirisini dikkate alıp,

"Ey Rabbimiz! Biz kendimize yazık ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen, hiç şüphesiz kaybedenlerden oluruz!" dediler"

(A'raf, 7/23) sözleriyle tövbe ve istiğfar ile sıratı müstakime dönüp kazanmaları.

Meleklerin Hız. Adem hakkında "yeryüzünde kan dökcek fesat çıkaracak birini mi yaratacaksın?" şeklindeki itirazlarına Yüce Allah'ın cevap vermesi onları uyarması üzerine meleklerin

"Sen her türlü kusur ve eksiklikten uzaksın. Bize öğrettiklerinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Şüphesiz Sen her şeyi gerçeği ile bilensin" (Bakara, 2/32) şeklinde özür dilemeleri;

İblis Yüce Allah tarafından eleştirilmesine rağmen, eleştiri ve uyarıyı dikkate almadan kendi mantığıyla savunmaya geçip,

"Ben ondan üstünüm. Beni ateşten, onu çamurdan yarattın"(Sad, 38/76) sözleriyle hatada inat ve ısrar ederek ebedi helake gidecek yola girmesi.

Hız. Nuh'un oğlu Kenan konusunda "ehlim" iddiası ile ısrar etmesi ve Yüce Allah tarafından,

"Ey Nuh! Bu senin oğlun değil. Zira onun sana isyan etmesi, onu senin oğlun olmaktan çıkarmıştır" (Hud Suresi, 45-47)

cümlesiyle uyarılması ve ""Hakkında kesin bilgim olmayan şeyi istemekten sana sığırırım.

Eğer beni af etmezsen, bana merhamet etmezsen, her şeyi kaybedenlerden olurum." (Hud Suresi, 47) sözleriyle özür dilemesi.

Hz. Yunus'un Yüce Allah'tan izin almadan kızıp kavmini terk etmesi, balığın karnına düşünce,

"Senden başka ilâh yoktur. Sen her türlü noksanlıktan, eşi-ortağı olmaktan uzaksın.

Şüphesiz ben kendine yazık edenlerden oldum"(Enbiya 21/87) sözüyle tövbe ve istiğfar etmesi ve necata ulaşması.

Hz. Muhammed(s.a.v.) Yüce Allah tarafından Abdullah İbn Mektum ile ilgili şöyle uyarıldı:

"Suratını astı, yüzünü çevirdi. Çünkü ona gözü görmeyen biri gelmişti. Sen nereden bileceksin, belki o arınacaktı.

Yahut o öğüt alacak da öğüt kendisine fayda verecekti. Sen ise kendini her şeye yeterli görenle ilgileniyorsun. Onun arınmamasından sen sorumlu değilsin! Ama gönlünde Allah korkusu taşıyarak koşup sana gelenle ilgilenmiyorsun! Hayır! Şüphesiz bu ayetler birer öğüttür. Dileyen ondan öğüt alır" (Abese, 80/1-12) Bu ayetler üzerine Allah resulü, İbn Mektum'a gitti, özür diledi ve gönlünü aldı.

Yine Hz. Peygamber amcası Ebu Talip'in hidayeti konusunda Rabbinden ısrarlı taleplerine karşı şu uyarı geldi: "Şüphesiz sen sevdiğin kimseyi doğru yola iletemezsin. Fakat Allah, dilediği kimseyi (iyi niyet ve gayretine göre) doğru yola eriştirir. O, doğru yola erişecek olanları daha iyi bilir" (Kasas, 28/56)

Ebu Zer Gıfari'nin Bilal-i Habeşi'ye "Siyah kadının oğlu" şeklinde ırkçı bir yaklaşımı üzerine Peygamberimiz çok öfkeleni, ashabı toplayıp özel ırkçılığın zararlarına dair uzun bir hutbe verdi. Ebu Zer Gıfari'ye "Sende cahiliyenin işaretlerini görüyorum" diyerek Bila-i Habeşi'den özür dilemesini emretti. Ebu Zer Gıfari, HZ. Bilal-i Habeşi'nin evine gitti, yüzünü Bilal'in evinin eşiğine koydu ve "Bilal o siyah ayağıyla bu beyaz yüze basmadıkça bu yüz buradan kalmayacaktır" sözüyle içten bir özür dilemiştir.

Müminlerin emiri Hz. Ömer(r.a.) gençlerin mihirlerin çok arttığı şikâyetlerini değerlendirip kadınlara hutbede hitap ederken "Ey mümin kadınlar! Mihirlerinizi çok yüksek tutmayın" tavsiyesiyle mihri 400 dirhemle sınırlandırmak istediğini ifade etti. Örtünün arkasından bir kadın Hz. Ömer'e hitaben "mehir kadının hakkı dilediği gibi belirleyebilir, bu hakkı bize Allah veriyor, siz sınırlandıramazsınız" dedi ve "Eğer bir kadını boşayıp yerine başka bir kadını almak istiyorsanız, ilkinde kantar yükü altın vermiş de olsanız hiçbir parçasını geri almayın." (Nisâ, 4/20) " ayetini okudu. Hz. Ömer bu cevabın üzerine; ""Ömer yanlış yaptı, kadın doğru söyledi" dedi ve kadını haklı buldu ve kararından vazgeçti.

Sultan Mehmet cönkünde taşıdığı dört kitapta fikirleri birbiriyle acımasızca çarpıştıran kitaplardı. Her biri dünyanın fikir havzalarının zirve zekalarının eserleriydi. Bu çeşit kitaplar Sultan Mehmet'i Fatih yaptı.

Bu misaller çoğaltılabilir dostlar.

Şu kısa dünya hayatında insan çevresindeki dostlarının akıl ortalamasında ömrünü sürdürüyor.

Sizin IQ nüz yüksek olsa da etrafınızda zeka seviyesi düşük, her dediğinizi tasdik eden emme-basma tulumba gibi sürekli kafa sallayan ahmak adamlarla yaşıyorsanız ölmüşsünüz ağlayanınız yok.

Akıllı insan kendisinden daha akıllı adamlar bulur ve aklını onlarla çarpıştırır.

Akılların çarpışmasından hakikat ortaya çıkar.

Kabakların çarpışmasından etrafa sadece kabak çekirdeği saçılır. Tercih sizin:

Ahmak/yağcılarla mı? Zeki/eleştirmenler mi ?